

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 446

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
24.	— Hotărâre privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga	1
25.	— Hotărâre pentru alegerea președintelui Senatului....	2
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
24.	— Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de deputat	2
25.	— Hotărâre privind revocarea doamnei Roberta Alma Anastase din funcția de președinte și de membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților	3
26.	— Hotărâre pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 431 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	4–5
	Decizia nr. 433 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	5–6
	Decizia nr. 438 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	7–8

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale Regulamentului Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul senator Vasile Blaga, Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, se revocă din funcția de președinte al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iulie 2012.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 3 iulie 2012.
Nr. 24.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru alegerea președintelui Senatului

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 24 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul senator Antonescu George-Crin Laurențiu — Grupul parlamentar al PNL — se alege în funcția de președinte al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iulie 2012.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 3 iulie 2012.
Nr. 25.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind constatarea încetării unui mandat de deputat

În temeiul art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 208 și art. 209 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere demisia din calitatea de deputat a domnului Tărăță Culiță, ales în Circumscripția electorală nr. 29 Neamț, Colegiul uninominal nr. 3, precum și declararea de către președintele Camerei Deputaților a locului vacant, în ședința publică din data de 3 iulie 2012,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. — Camera Deputaților constată încetarea de 5 iulie 2012, și declară vacant locul de deputat în calitatea de deputat a domnului Tărăță Culiță, începând cu data Circumscripția electorală nr. 29 Neamț, Colegiul uninominal nr. 3.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iulie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 3 iulie 2012.
Nr. 24.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind revocarea doamnei Roberta Alma Anastase
din funcția de președinte și de membru al Biroului permanent
al Camerei Deputaților

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 25 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților hotărăște revocarea doamnei Roberta Alma Anastase din funcția de președinte și de membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iulie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 3 iulie 2012.
Nr. 25.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 21 alin. 1 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul deputat Zgonea Valeriu Ștefan, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, se alege în funcția de președinte al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iulie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 3 iulie 2012.
Nr. 26.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 431**

din 3 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) și (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Melania Corici în Dosarul nr. 39.056/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.361D/2011.

La apelul nominal răspunde pentru partea Melania Sitaru avocatul Victoria Pățit, cu delegație depusă la dosar, și partea Gheorghe Mihai personal și asistată de același avocat, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care arată că în speță este vorba de o interpretare greșită a legii din partea autorului excepției. Astfel, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu exclud răspunderea funcționarului public, fiind aplicabile prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 39.056/3/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Melania Corici într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că față de restul funcționarilor publici, care răspund personal pentru prejudiciile aduse contribuabililor prin fapta lor culpabilă, funcționarului public din cadrul organului fiscal i se oferă un privilegiu al lipsei de răspundere pentru prejudiciile cauzate. Or, aceasta contravine prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 227 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul conținut: „(1) *În exercitarea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiți cu exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție potrivit legii.*

(2) *Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica potrivit căreia funcționarului public din cadrul unui organ fiscal i se oferă un privilegiu al lipsei de răspundere pentru prejudiciile cauzate. Astfel, art. 227 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prevăd că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiți cu exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție potrivit legii. Or, potrivit art. 76 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, răspunderea juridică a acestora (inclusiv a funcționarilor publici din cadrul unui organ fiscal) nu se poate angaja dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative aplicabile autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

Mai mult, potrivit art. 76 alin. (1) și (2) din Legea nr. 188/1999, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanței judecătorești, în condițiile legii, împotriva autorității sau instituției

publice care a emis actul sau care a refuzat să rezolve cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, iar, în cazul în care acțiunea se admite și se constată vinovăția funcționarului public, persoana respectivă va fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea sau instituția publică.

De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cererile în justiție prevăzute de această lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un

interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.

În final, Curtea constată că dispozițiile art. 227 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu conțin norme speciale derogatorii de la Legile nr. 188/1999 și nr. 554/2004, astfel încât funcționarului public din cadrul unui organ fiscal i se vor aplica, în ceea ce privește răspunderea, aceleași reguli ca pentru orice alt funcționar public, fără a exista vreo diferență de tratament.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Melania Corici în Dosarul nr. 39.056/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Ecaterina Angela Muscalul în Dosarul nr. 13.643/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.382D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 8 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 13.643/62/2010, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Ecaterina Angela Muscalul într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției susține că ordonanța de urgență contravine prevederilor constituționale ale art. 1, 61, 67, 73, 74, 78, 108, 115 și 139. Potrivit art. 4 din Codul fiscal, dispozițiile acestuia se modifică sau se completează numai prin lege, astfel că ordonanța de urgență este neconstituțională. De asemenea, arată că sunt nenumărate cazurile în care Guvernul a modificat dispozițiile Codului fiscal prin intermediul ordonanțelor de urgență.

Tribunalul Braşov — Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal apreciază că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

Guvernul arată că, în ceea ce priveşte eventuala încălcare a prevederilor art. 139 din Constituţie, instanţa de contencios constituţional a reţinut, prin Decizia nr. 131 din 1 februarie 2011, că regula generală în materia impozitelor şi taxelor este cuprinsă în art. 139 alin. (1) din Constituţie, potrivit căruia „*Impozitele, taxele şi orice alte venituri ale bugetului de stat şi ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”. De asemenea, potrivit art. 56 din Constituţie, contribuţia cetăţenilor la cheltuielile publice constituie o îndatorire fundamentală a acestora, neputându-se reţine, în consecinţă, că prin stabilirea pe cale legală a unui impozit s-ar leza dreptul de proprietate al unei persoane.

În legătură cu celelalte prevederi constituţionale invocate, se arată că autoarea excepţiei nu motivează pretinsa neconstituţionalitate, nefiind îndeplinite astfel exigenţele prevăzute la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Avocatul Poporului arată că dispoziţiile criticate sunt în deplină concordanţă cu prevederile constituţionale ale art. 139, care atribuie exclusiv legiuitorului dreptul de a stabili impozite, taxe şi orice alte venituri ale bugetului de stat şi ale asigurărilor sociale. Cât priveşte critica de neconstituţionalitate prin raportare la prevederile art. 78 din Constituţie, arată că aceasta nu poate fi reţinută, întrucât dispoziţiile legale criticate nu sunt de natură să aducă atingere regulilor constituţionale privind intrarea în vigoare a legii. În continuare, se reţine că prevederile art. 1 alin. (4) şi (5), art. 53, 61, 67, 73, 74, 108 şi 115 alin. (1), (2), (3) şi (5) din Constituţie nu au incidenţă în cauză.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului şi Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispoziţiile legale criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepţie ridicată de Ecaterina Angela Muscalul în Dosarul nr. 13.643/62/2010 al Tribunalului Braşov — Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal.

Definitivă şi general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 3 mai 2012.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl reprezintă dispoziţiile art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 30 iunie 2010. Ordonanţa a fost aprobată prin Legea nr. 88/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 10 iunie 2011. Textul criticat are următorul conţinut: „*Prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică începând cu 1 iulie 2010.*”

În susţinerea neconstituţionalităţii acestor dispoziţii, autoarea excepţiei invocă încălcarea prevederilor constituţionale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separaţiei şi echilibrului puterilor în cadrul democraţiei constituţionale, art. 61 referitor la rolul şi structura Parlamentului, art. 67 referitor la actele juridice şi cvorumul legal, art. 73 referitor la categoriile de legi, art. 74 referitor la iniţiativa legislativă, art. 78 referitor la intrarea în vigoare a legii, art. 108 referitor la actele Guvernului, art. 115 alin. (1) şi (4) referitor la delegarea legislativă şi art. 139 referitor la impozite, taxe şi alte contribuţii.

Examinând excepţia de neconstituţionalitate în ceea ce priveşte critica potrivit căreia se realizează o neconcordanţă între prevederile legale ale Codului fiscal şi cele ale ordonanţelor de urgenţă criticate, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, în jurisprudenţa sa constantă, instanţa de contencios constituţional a statuat că examinarea constituţionalităţii unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispoziţiile constituţionale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele şi raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparaţie la dispoziţii ori principii ale Constituţiei.

În ceea ce priveşte invocarea prevederilor constituţionale ale art. 1, 61, 67, 73, 74, 78, 108, 115 şi 139, Curtea constată că autoarea excepţiei nu formulează o veritabilă critică de neconstituţionalitate, ci precizează doar că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost modificată de numeroase ori prin ordonanţe de urgenţă. Prin urmare, excepţia nu este motivată, nefiind respectate dispoziţiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, potrivit căreia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă şi motivate*”. În mod constant, jurisprudenţa instanţei constituţionale a stabilit că sesizările de neconstituţionalitate adresate Curţii fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptăţite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituţional.

Aşa fiind, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepţia de neconstituţionalitate.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marişiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club Steaua București — S.A. în Dosarul nr. 5.839/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.535D/2011.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Ștefan Justin, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că principiul egalității nu trebuie analizat în legătură cu proprietarii terenurilor, ci în legătură cu cei care le închiriază. Astfel, prin dispozițiile de lege criticate este conferită o poziție privilegiată statului, creându-se, în același timp, și un dezechilibru între contribuabili.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că politica fiscală a statului determină diferența de tratament, la baza căreia se află apartenența bunului respectiv. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate similare, statuând că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției arată că lipsa obligației statului de a plăti impozite nu trebuie să ducă la o îmbogățire fără justă cauză a acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.839/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club Steaua București — S.A. într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că instituirea unui regim juridic diferit în materia impozitării clădirilor și terenurilor în situația în care bunurile supuse impozitării fac parte din domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale constituie o

încălcare a principiului egalității în fața legii. Dispozițiile de lege criticate determină o vădită discriminare între proprietarii bunurilor aflate în proprietatea privată și proprietarii bunurilor aflate în domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale. Consecința încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 16 și art. 56 este aceea că persoanele care au în folosință bunuri aparținând domeniului public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale suportă sarcina fiscală care ar trebui să revină proprietarului.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la Decizia nr. 299 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu următorul conținut:

— Art. 249 alin. (3): „*Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.*”;

— Art. 256 alin. (3): „*Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale

art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 56 referitor la contribuții financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin numeroase decizii, s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 249 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 în raport cu critici identice. Prin Decizia nr. 1.088 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 2 octombrie 2009, Decizia nr. 324 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2007, Decizia nr. 345 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 14 mai 2007, și Decizia nr. 857 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 14 noiembrie 2007, Curtea, respingând criticile, a constatat că opțiunea legiuitorului de a excepta din categoria bunurilor impozabile clădirile proprietate a statului și a unităților administrativ-teritoriale folosite în alte scopuri decât cele economice nu poate fi considerată discriminatorie, ci reprezintă expresia politicii fiscale și bugetare pe care statul și-o asumă la un moment dat. Curtea a mai statuat că numai legiuitorul poate acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate de a stabili impozite și taxe, în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și

echitabile, condiție îndeplinită în cazul de față, cu atât mai mult cu cât concesionarea, închirierea, ca și darea în administrare și în folosință a clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale se fac în general pe termen foarte lung, prin convenții/acte intervenite între părțile interesate.

De asemenea, prin Decizia nr. 299 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006, pronunțându-se asupra constituționalității prevederilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea a statuat că plata impozitului pe teren, în cazul terenurilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, de către concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, nu este de natură a încălca prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție. Legiuitorul este liber să stabilească impozite, în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și echitabile, condiție îndeplinită în cazul de față. Aceasta, cu atât mai mult cu cât concesionarea, închirierea, ca și darea în administrare și în folosință a terenurilor se fac în general pe termen foarte lung, prin convenții/acte intervenite între părțile interesate.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 249 alin. (3) și art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială Fotbal Club Steaua București — S.A. în Dosarul nr. 5.839/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

